

Послання Президента України Володимира Зеленського до Верховної Ради про внутрішнє та зовнішнє становище України

Дорогий народе! Шановні громадяни України!

Шановні народні депутати, пане Голово, пане Прем'єр-міністре, члени уряду та Офісу Президента, шановні судді, представники дипломатичного корпусу, ваші блаженства, шановні журналісти!

Відповідно до Конституції України, звертаюся з посланням про внутрішнє та зовнішнє становище України. І такий офіційний початок буде єдиним спільним із попередніми посланнями президентів України.

Час змінювати традиції. Раніше депутатам роздавали величезний талмуд, який вони не збиралися читати, а Президент не збирався виконувати.

За QR-кодом, що лежить перед вами, ви зможете завантажити це послання.

Для тих, хто не вміє або думає, що це — частина плану Білла Гейтса з чипування населення, — послання з'явиться на офіційному сайті Офісу Президента.

Друге. Я пропоную з наступного року запрошувати з кожної області України військових, медиків, учителів, студентство, молоді родини, пенсіонерів, громадських діячів, підприємців, науковців, митців, спортсменів.

І звітувати про те, що зроблено, та презентувати плани на майбутнє людям, які найняли мене на роботу на п'ять років.

З радістю зроблю це й сьогодні. Основа мого звіту — логічна, але нетипова. Бо зазвичай про цей документ після перемоги президенти воліють не згадувати.

Це — передвиборча програма. І разом з громадянами України сьогодні ми відверто обговоримо кілька важливих питань.

Що я обіцяв? Що зробив? Що не зробив і чому? Що буде зроблено й коли?

Не витрачати багато часу на детальний аналіз країни, яку у 2019 році ми отримали у спадок. Це чудово бачили і знали всі українці. І багато присутніх у цій залі. У попередні роки кожна партія, крім «Слуги Народу», мала у своїх лавах або колишнього Президента, або двічі Прем'єр-міністра, міністра промисловості, надзвичайних ситуацій, економічного розвитку, соціальної політики, заступників міністра освіти і науки та охорони здоров'я.

Сьогодні всі вони активно роздають поради: як подолати корупцію, підняти економіку та медицину, будувати дороги та досягти в Україні миру. Залишимо у дужках питання, чому вони самі не зробили цього. Поговоримо про те, що сьогодні, завтра та післязавтра будемо робити ми.

Почнемо з теми, якої не було в моїй чи будь-якій іншій програмі. Про яку ніхто не думав ні в Україні, ні у світі. Це COVID-19.

З початком його поширення ми вжили жорстких, та ефективних заходів. Ми обирали між двома сценаріями — поганим та ще гіршим. Удар по економіці через карантин чи величезна кількість хворих і померлих? Звісно, ми вибрали перший варіант.

Вдалося зберегти життя тисячам українців та виграти дуже цінний час.

Бо навіть медичні системи найуспішніших країн були неготовими до коронавірусу, а наша медицина — тим паче. Була зруйнована система лабораторій — в Україні їх було аж цілих п'ять. Зараз — у десятки разів більше. Ми відновили вертикаль державних санітарних лікарів. А якщо хтось думає, що у Державному резерві на нас чекали заповнені полиці з усім необхідним — розчарую. Маски востаннє закуповувались у 2007 році, і термін їхньої придатності давно минув.

Ми швидко подолали дефіцит. Спочатку — організували поставки з Китаю та Південної Кореї. Маски, тести, дезінфектори, костюми, апарати ШВЛ. А згодом — розгорнули та налагодили масштабне українське виробництво.

Ми підвищили заробітні плати медикам, що протидіють COVID-19, до 300%. Так, через недосконалість бюрократичної системи з виплатами в регіонах були складнощі, але вони в минулому.

Ідуть клінічні випробування українських препаратів, що мінімізують ризики ускладнень і смертності від COVID-19.

Ми витримали перший етап та пройшли його з мінімальними втратами. Так, є прогнозоване скорочення економіки та ВВП. Але воно торкнулося всіх країн світу. Та порівняно з багатьма європейськими країнами наше падіння менше.

Як і відсоток смертності від COVID-19. Німеччина — 4%, Франція — 9%, Велика Британія — 11%. Україна — 1,9%. Ми не радіємо і співчуваємо іншим. Більше того — не маємо права розслабитись. Протидія COVID-19 триває. Рекорди з кількості хворих фіксуються в усьому світі щодня, на жаль, Україна не виняток. Адаптивний карантин і менш суворі заходи безпеки були необхідні для відновлення економіки України. Та це не скасовує елементарних правил.

Я хочу звернутися зараз до всіх до громадян, які, незважаючи на страшні щоденні цифри, або взагалі не носять маски, або роблять це для галочки. Маска на вашому обличчі — це безпека інших людей. Депутатів це також стосується.

Зрозуміло, що свої корективи вносять і місцеві вибори. Місцева влада хоче подобатись виборцям. Саботує рішення уряду і поводить багатотисячні концерти на день міста.

Це гра у «злого поліцейського» у столиці та «доброго» на місцях.

Знайте: можливо, кількість голосів за вас у вашому регіоні буде більшою.

Але кількість хворих та померлих буде не вашій совісті.

Хай там як, я вірю, що ми все подолаємо. Ми вже обговорили з європейськими партнерами постачання в Україну вакцини, щойно вона з'явиться. У нас неймовірні медики. Та всі інші, хто протидіє коронавірусу. Головне — бути згуртованими. Ми не раз доводили, що коли українці згуртовані, вони можуть перемогти будь-які віруси — хоч з Китаю, хоч від північного сусіда.

Ми запам'ятаємо 2020 рік надовго. Він приніс Україні чимало лих, які ми пережили разом з вами. COVID-19, збиття нашого літака в Ірані, масштабні лісові пожежі, паводок на заході України, посуха на півдні. Катастрофа літака з військовими льотчиками та курсантами.

Маємо зробити правильні висновки та стати сильнішими. Запобігати загрозам, щоб не долати наслідки. Проводити нову філософію — країна, яка завжди готова до всього. Або здатна максимально швидко адаптуватися та протидіяти новим загрозам. Цей принцип я представлю сьогодні, хоча його й не було в моїй програмі.

Повернемося безпосередньо до неї — до програми. Пункт, який не був першим, але є найголовнішим для мене і, переконаний, для всіх українців, це завершення війни на Донбасі, настання миру, повернення наших людей та повернення наших територій.

Ми розблокували Нормандський процес, заблокований з 2016 року. Вдалося звільнити та повернути рідним 136 наших людей. Це наші моряки, це Олег Сенцов, Едем Бекіров, Олександр Кольченко, Станіслав Асєєв та багато інших. Ми боремось за кожного українця — і військового, і цивільного. Для мене людина — найвища цінність. І кожен громадянин має знати: я — українець, і моя держава мене не залишить.

Процес звільнення наших громадян триває, ми пам'ятаємо про всіх, хто досі перебуває в полоні, і робимо все для їхнього повернення.

27 липня було оголошено про припинення вогню. Сьогодні режим тиші триває 86-й день поспіль — найдовше за роки війни.

Чи ідеальний він? Ні. Чи є порушення? Так. Чи є спроби його зірвати? Безумовно. Але треба визнати — кількість пострілів суттєво зменшилась. За всі ці дні ми маємо одну бойову втрату. Це боляче. Але те, що з'явилися дні, тижні і навіть уже місяці, коли ми не ховаємо своїх героїв, коли не плачуть матері та діти, — дає нам надію. Коли місцеві жителі кажуть, що не слухають новини про «тишу», бо чують реальну тишу, — це дає надію.

Європейський Союз, США, Канада, Велика Британія, Туреччина та інші наші партнери продовжують незмінну підтримку України.

Наші дипломати безперервно працюють для підготовки наступного Нормандського саміту в Берліні. Ми чекаємо на його найскоріше проведення і продовження діалогу та руху задля настання в Україні бажаного миру.

Ми не забуваємо, що і в Криму, і на окупованому Донбасі живуть наші громадяни. І ми маємо дбати про них та боротися за них.

Ми відновили міст і дорогу в Станиці Луганській, вирішили питання щодо питної води на Донбасі.

Ми будуємо нові та зручні, сучасні КПВВ, зокрема й на межі з Кримом. Надважливо, яку Україну бачать наші громадяни, перетинаючи тимчасовий кордон. Ми робимо все, щоб вони бачили її освітленою, асфальтованою та комфортною.

Ми боремося за молодь на цих територіях, за їхній розум. З цього року діти з Криму та ОРДЛО можуть вступати в усі заклади вищої освіти України та навчатися там безкоштовно.

Ми дуже хочемо, щоб люди там знали правду про Україну від України, а не від Кисельова. Ми запустили канал «Дом», що мовить на Крим та Донбас. Зрозуміло, ми не можемо мати об'єктивні цифри переглядів там, але шквал постійної критики каналу «Дом» з боку російських ЗМІ свідчить, що справа рухається у правильному напрямку.

Я завжди запрошую світових лідерів відвідувати не тільки Київ — відвідати Донецьку та Луганську області разом зі мною. Ми вже зробили це з Дональдом Туском, Президентом Швейцарії пані Соммаругою, спецпредставником голови ОБСЄ Мартіном Сайдіком, послами Німеччини та Франції в Україні — пані Фельдгузен та паном де Понсенем. Вони бачать реальну ситуацію там і передають її іншим нашим партнерам. Я дуже радий, що завтра і 120 депутатів партії «Слуга Народу» поїдуть на Донбас.

Не в Туреччину, не на Мальдіви, як колись. Депутати поїдуть на передову.

І почують про ситуацію там не із соціальних мереж, а від наших військових та місцевих мешканців.

Мир на Донбасі та деокупація Криму — мої ключові пріоритети. На жаль, у порядку денному Нормандського формату ніколи не було питання Криму. Але воно було, є й буде завжди у нашому порядку денному. Допоки Крим залишається окупованим, а українці та кримські татари зазнають регулярних переслідувань — світ не має забути про Крим.

Можна скільки завгодно постити веселі меми про гарантії безпеки Будапештського меморандуму, однак це не поверне наші території.

Ми шукаємо нові дієві інструменти для цього. Повернули питання Криму в міжнародний порядок денний. Ми створюємо формат «Кримська платформа». Це координація міжнародних зусиль для захисту прав кримчан та деокупації півострова. Я вже предметно обговорив цю ініціативу з представниками Європейського Союзу, Великої Британії, Канади, Туреччини та іншими партнерами. Багато з них готові приєднатися та брати в ній активну участь.

Крім того, щоб на «Донбас Арені» залунав український гімн, а над Кримом замайорів наш прапор, ми повинні ухвалювати рішення, які наблизять деокупацію. Всі українці мають однаково розуміти, що буде після звільнення та повернення наших тимчасово окупованих територій. Досягнувши миру, ми розпочнемо безпечну реінтеграцію, користуючись успішним міжнародним досвідом. Це пакет законів про перехідний період, насамперед — про відповідальність.

Тут існує велике поле для маніпуляцій. Давайте зупинимося детальніше. Страшне слово «амністія» — не про всіх і не про уникнення відповідальності.

А про мільйони наших громадян, на чиїх руках немає крові і які зараз фактично самі перебувають у заручниках в окупанта. І їм потрібен чіткий сигнал — не варто боятися, гідне майбутнє — тільки з Україною.

Вже сьогодні на вільних територіях Донеччини й Луганщини ми будуємо новий Донбас. Сучасний, безпечний, заможний. Але щоб зробити таким регіон, який найбільше постраждав від російської агресії, потрібні особливі економічні умови. Нам потрібна Стратегія розвитку економіки Донецької та Луганської областей, що включатиме податкові та митні преференції, страхування військово-політичних ризиків для інвесторів, арбітраж за міжнародними стандартами. Робота над нею вже почалася.

Окремо вкотре підкреслюю — настання миру в Україні не означає, що ми перестанемо дбати про армію. Навпаки, лише сучасне та боєздатне військо буде гарантом подальшого дотримання миру та запорукою безпеки України.

Були фейкові повістки у військкомат, страшилки, що Зеленський розвалить армію. Все це було. Але є беззаперечні факти. У 2020 році бюджет на армію став найбільшим в історії України. В часи коронакризи він не зменшився ні на гривню. І не розганяйте, будь ласка, «зраду», що у 21-му році ми скоротимо кошти на військо. Це неможливо, тому що бюджет ще не ухвалений. Я не дозволю цього зробити. Як мінімум, ці кошти залишаться на рівні цього року. Тобто понад 117 мільярдів гривень. Тобто на 15 мільярдів більше, ніж в епоху білбордів про армію.

Так, у нас не було таких білбордів, але ми зміцнюємо армію на ділі. Конгрес США затвердив військову допомогу Україні на суму 250 мільйонів доларів. У Великій Британії ми підписали угоду на 1 мільярд 250 мільйонів фунтів стерлінгів для зміцнення Військово-морського флоту України. Ми отримали та очікуємо на додаткові швидкісні катери класу «Айленд». Спільно з Туреччиною ми будемо виробляти корвети, двигуни та військові дрони, розвивати системи ППО.

Ми почали виготовлення новітніх зразків озброєння: комплекс управління артилерійським дивізіоном «Оболонь-А», мінометний комплекс «Барс»; артилерійські боєприпаси, зокрема для реактивних систем. Випробовується реактивна система залпового вогню «Вільха-М» та системи реактивних снарядів «Тайфун». Триває модернізація фрегата «Гетьман Сагайдачний» та підготовка до випробувань десантних катерів «Кентавр». Прийнято на озброєння протикорабельну крилату ракету «Нептун».

Ми починаємо будувати дві державні українські військово-морські бази для захисту Чорноморського регіону.

Можна брехати про нашу непатріотичну позицію, але вперше з 2014 року добровольці отримали статус учасників бойових дій. Іноземці, які захищали Україну, отримують громадянство. А Україна отримала статус партнера НАТО з розширеними можливостями.

Ми перевели Генштаб на типову структуру держав — членів НАТО. Успішно провели спільні навчання «Репід Трайдент». Ми продовжуємо втілення стандартів НАТО та сумісність наших військ з військами Альянсу.

Це все — важливі кроки для посилення обороноздатності та безпеки України.

Та найголовніше, що є у нашого війська, — це люди. Наші бійці. Ми працюємо для забезпечення максимально гідних умов для них та їхніх сімей. Ми будуємо українське військо, яке зможе захистити Україну на суші,

у воді, в повітрі та кіберпросторі. Щоб більше ні в кого не виникало навіть думки посягнути на наш суверенітет, на нашу територіальну цілісність або відібрати у України частину території без єдиного пострілу. Цього не буде ніколи.

А ті, хто без бою віддав Крим, мають нести відповідальність.

Хочу, щоб усім було зрозуміло: питання не в помсті — питання у справедливості. Суспільству потрібні відповіді. І це стосується не лише цього питання. Їх у людей накопичилось тисячі. Відсутність відповідей і справедливості призводить до втрати довіри. Неможливо побудувати успішну країну, якщо суспільство не довіряє державі. Довіра — це не лише про ставлення до державних органів, а й про участь людей у вирішенні проблем та ухваленні рішень.

Саме тому важливим пунктом моєї програми було народовладдя.

Це поверне довіру громадян до держави та її інституцій. До речі, це проблема не лише України, а й багатьох інших держав. Тому різні інструменти народовладдя та прямої демократії з'являються дедалі активніше. Є багато успішних прикладів їхнього використання у Швейцарії, Канаді, Ірландії.

Хоча найуспішніший усім вам добре відомий. Це 1 грудня 1991 року. Коли 28 мільйонів 804 тисячі та 71 громадянин України на референдумі проголосували за Незалежність України.

Пам'ятаючи це, дивно, коли ви кажете, що питати думку українців — небезпечно. Що людей задурять, бо в країні немає вільних, незалежних ЗМІ.

Цинічно, що про це кажуть люди, присутні в цій залі. Лідери партій, один з яких володіє трьома телеканалами, а інший — двома.

Ви кажете, що український народ незрілий, він не готовий ухвалювати рішення. Та я нагадаю, що саме український народ зробив дві революції — у 2004 та 2014 роках. У результаті чого більшість із вас опинилися в цій залі.

Народовладдя в Україні буде. Всебічний доступ громадян до інформації задля прийняття рішення — буде, це обов'язок держави.

Люди повинні впливати на актуальні питання і для свого регіону, і для всієї країни. Робити це раз на тиждень, раз на місяць чи раз на рік. Скільки буде потрібно.

Перший законопроект для народовладдя готовий і поданий мною.

Я закликаю всіх народних депутатів — дайте нарешті українцям реальний механізм, щоб формувати основні завдання для влади, впливати на рішення, відчувати свою причетність до змін. Відчувати, що їхня думка важлива не лише під час виборів. Це — справедливо.

А справедливість та рівність — це наступний пункт моєї програми.

Я обіцяв почати її з себе. Було багато спроб, та за каденції жодного Президента не було ухвалено закон про імпичмент Президента. Ми це зробили.

Опоненти кажуть, що це фейк, і насправді закон не працює. Але те саме ви казали і про зняття депутатської недоторканності.

Чому ж тоді вперше в історії України депутат провладної, президентської партії після публікації відео від НАБУ вже через два дні отримує підозру, а через тиждень опиняється в слідчому ізоляторі? А на контраргумент про вихід під заставу скажу: прочитайте, що стосовно цього я пропонував у програмі. І як би там не було — це історичний прецедент. І не єдиний.

Те, що обіцяли всі депутати 28 років, ми зробили за чотири місяці. Зняли депутатську недоторканність. За «кнопкодавство» — кримінальна відповідальність. За прогули — штраф. Ми позбавили державного фінансування партії, які не потрапили в Раду. І я пишаюся, що «Слуга Народу» — єдина партія 9-го скликання, яка відмовилася від цього фінансування та віддала його на боротьбу з COVID-19.

Ми ухвалили Виборчий кодекс з відкритими списками та ліквідували «мажоритарку». Відбулося повне перезавантаження політичної системи. Сьогодні в Україні немає жодного чиновника, який думає, що він недоторканий або «вічний». Неважливо — голова облдержадміністрації, Генеральний прокурор чи Прем'єр-міністр. Немає результату — немає тебе на цій посаді. Крапка.

Бо це філософія мого наступного пункту — не людина для держави, а держава для людини. Це новий формат відносин між державою та громадянином. Де держава — це сервіс. Зручний і зрозумілий.

Для цього ми створюємо державу у смартфоні. Вже 26 мільйонів українців можуть користуватися додатком «Дія» та цифровим посвідченням водія. Свідоцтвом про реєстрацію транспортного засобу, паспортом просто у смартфоні. Або отримати дозвіл на будівництво в електронному кабінеті забудовника, без участі чиновника.

Не відходячи від комп'ютера, реєструвати бізнес за 15 хвилин. Швидше, ніж у більшості країн світу. Молоді батьки можуть користуватися сервісом «єМалятко» та отримувати послуги за однією заявою в пологовому будинку або онлайн.

Ми стали першою країною у світі, що має цифровий паспорт. За допомогою якого можна подорожувати або відкрити банківський рахунок онлайн.

І це — лише початок шляху до цифрової держави. 2021 рік стане початком входження країни у режим пейперлес. Жодна державна установа не зможе вимагати від українців жодних довідок, витягів чи інших папірців для отримання державних послуг.

Наша мета на найближчі роки — сто відсотків державних послуг онлайн. А на наступних президентських виборах громадяни повинні мати можливість за бажанням голосувати в Інтернеті.

Цифрова країна — це не лише зручно. Це країна, де бюрократія та корупція стануть нетиповим явищем. Це потужний економічний розвиток, бо частка цифрової економіки у світі швидко зростає.

Місяць тому я підписав указ про сприятливі умови для розвитку ІТ-індустрії. Україна вже стає світовим ІТ-хабом. Також ми створюємо унікальну у світі віртуальну економічну зону «Дія. Сіті» зі спеціальним податковим, фінансовим і правовим режимом. Цей проект забезпечить розвиток креативного бізнесу та залучення іноземних інвестицій.

Такі ідеї повинні об'єднувати Україну. Так само, як ідея, що українці мають жити гідно та бути заможними. Заради цього ми ухвалюємо закони, яких бізнес, інвестори та міжнародні партнери чекали довго.

Завданнями моєї програми були детінізація економіки, розвиток внутрішнього виробництва, доступне кредитування.

Далі — про конкретні кроки на цьому шляху.

Ми ліквідували монополію «Укрспирту» та вивели цю галузь із тіні. Минулого тижня вже приватизовано перший спиртовий завод. Слід продовжувати цей процес, який у перспективі має збільшити надходження в казну майже у вісім разів.

По всій країні закриті тисячі підпільних казино. Ухвалено закон про легалізацію грального бізнесу. Те, що роками існувало в тіні, вже наступного року, з першими ліцензіями, має принести в бюджет п'ять мільярдів гривень. Закрито майже тисячу нелегальних заправок. Зокрема завдяки цьому офіційні мережі АЗС знизили ціни на бензин.

Облікова ставка Національного банку України з 17% у квітні 19-го року знижена до рекордних за історію 6%. Що це дає? Це іпотека на житло не під 25%, а під 10% і менше. За один рік. Уявіть собі. Вона вже з'явилася. Це кредити бізнесу не під 20%, а під 5, 7, 9%. До речі, менше ніж за рік за програмою 5-7-9 малий та середній бізнеси вже отримали понад 10 мільярдів гривень.

Ухвалено закон про концесію. Проведені конкурси з концесії морських портів Ольвія та Херсон, які залучили інвесторів з Катару, Грузії, Швейцарії.

Ми почали масштабну приватизацію. Важливо: мова не про стратегічні об'єкти держави, а про сотні неефективних підприємств, де були лише корупція та борги.

Вчора вони приносили державі збитки, а вже сьогодні мільярди. Наприклад, готель «Дніпро». До речі, він та низка інших об'єктів стали першим в історії майном, що перебувало в користуванні Президента України і було передане на приватизацію.

Ми забезпечили енергетичну безпеку та підписали новий 5-річний контракт з «Газпромом» на транзит газу, а також отримали 3 мільярди доларів США, виграних у Стокгольмському арбітражі. Ми починаємо опалювальний сезон з рекордними запасами газу та вугілля.

З 1 вересня мінімальну заробітну плату збільшено до 5 тисяч гривень.

У січні 2021-го року вона буде становити 6 тисяч, в липні — 6500. Відбулась індексація пенсій та збільшення пенсій громадянам похилого віку.

Додаткових три мільярди гривень направлено на підвищення пенсій людям, старшим 80 років. Наступного року — людям, старшим 75 років.

Важлива наша обіцянка та, без перебільшення, історичне рішення — це запуск в Україні ринку землі. Величезний спротив цій реформі, маніпуляції та міфи, бажання політиків та окремих бізнесів зберегти «сірий» ринок, на якому за цей час ними було вкрадено 5 мільйонів гектарів землі.

Ми зробили цю реформу для людей. Право купівлі отримують лише українці. Є обмеження максимальної площі у власності однієї особи та пільгові умови українським фермерам. І поки політики в один голос переконували, що ми відібрали в українців землю, я підписав указ про передачу сільськогосподарських земель з державної до комунальної власності.

Місцеве самоврядування отримає у власність понад два мільйони гектарів землі. Це кошти від землекористування, які можна використати для розвитку та добробуту своїх громадян.

Зрозуміло, що коронакриза не зробила винятку для економіки України. Але всі кризи минають. Мине й ця. А ми вийдемо з неї сильнішими.

Ми намагалися зрозуміти, що не так. Що не так було зроблено в управлінні економікою за багато років і як це виправити.

Уряд провів повноцінний аудит держави. І протягом двох тижнів представить його результати. Нарешті. Та вже сьогодні ясно — попереду багато роботи, а пріоритети зрозумілі.

Треба зменшити частку держави в економіці, розвивати державно-приватне партнерство.

Наш фінансовий ресурс обмежений. Так, ми не можемо задовольнити всіх. Але маємо допомогти тим, хто допоможе іншим. Це проекти з високим мультиплікатором, які повертають інвестиції через податки та створюють нові робочі місця.

Податок на виведений капітал та нульова декларація. Вже досить безкінечних дискусій на цю тему. Час поставити крапку в цьому питанні, і я готовий це зробити. Я доручаю уряду врахувати ці та інші важливі напрямки.

І найголовніше. Україні потрібна повноцінна стратегія розвитку.

Не на два, три чи п'ять років. Досить міряти розвиток України політичними каденціями. Нам потрібне чітке бачення — куди й чому має рухатись наша економіка до 2030 року. Знаю, що така робота велась урядом.

Тому разом з результатами аудиту нашої держави чекаємо презентацію економічних векторів України до 2030 року.

Насправді, ви знаєте, існує ще один напрямок, який може і має наповнювати державний бюджет України. Це ефективна протидія корупції.

У моїй програмі написано: не боротьба з корупцією, а перемога над нею. Та є підозра, що правоохоронні органи дочитали речення не до кінця і сприймають як завдання лише першу частину — «не боротьба з корупцією».

Скажу чесно — мені це набридло. У нас нульова толерантність до корупції, це підтверджують наші партнери у Європейському Союзі, у США. Та чи достатньо Президенту не красти, щоб не крали інші?

Люди кажуть: весна прийшла. Де посадки? Вірите чи ні, але саме цим питанням та словами, які не можна казати на телебаченні, я починаю кожен нараду з керівниками всіх наших правоохоронних органів.

Щоразу я нагадую їм, що створені всі умови. Будь ласка: ми повернули кримінальну відповідальність за незаконне збагачення. Є можливість конфіскації незаконних активів. Повна оперативна незалежність НАБУ і САП, якої не було з 2015 року. Запустили роботу Вищого антикорупційного суду. Презавантажили НАЗК.

Вони казали: нам заважають тільки телефонне право та відсутність політичної волі. Воля є. Телефонного права — немає. Опоненти заявляють, що це не так.

То скажіть, де ж той телефон? Може, хоч так буде результат?

Бо зараз законодавчі, оперативні, матеріальні, психологічні умови є. А реального результату поки що немає.

Я не маю права втручатися в їхню роботу, але маю право дати їй оцінку. Моя оцінка — незадовільна.

Та я вірю: її можна й потрібно виправити. Я прошу народних депутатів зосередитися на Антикорупційній стратегії на найближчі чотири роки. Так, за ці роки написано вже чимало стратегій. І вони не гарантують результату. Але я не заспокоюсь і доведу всім, що Україна без корупції — це не фантастика, це має бути реальністю. І мені байдуже, скільки заради цього потрібно буде змінити наших керівників правоохоронних органів — міністрів, інших керівників.

Не менш важливою є робота наших суддів. Так, я погоджуюся з міжнародними партнерами щодо необхідності судової реформи. Але впевнений, нікому не потрібна реформа лише заради слова «реформа».

За роки незалежності України кожна нова влада починала реформу судової системи. У підсумку — уряди, парламенти, президенти в країні змінюються, а судова система залишається. «Об'єктивне, неупереджене, справедливе правосуддя» — звучить для громадян незнайомо, ніби слова іноземного походження.

Нам потрібні зміни. Не перефразовані думки з попередніх варіантів судової реформи. А дієві рішення. Саме на них я чекаю від відповідної правової комісії, що була створена в Офісі Президента.

Нам потрібна Україна, де корупції немає, а чесні суди є. Цього хочуть усі наші громадяни. Цьому аплодують усі наші міжнародні партнери.

До речі, як би дехто не переконував і не старався, міжнародна коаліція продовжує підтримку України, більше того — вона виходить на новий рівень. Ми зберегли двопалатну підтримку США. Україна та Велика Британія офіційно стали стратегічними партнерами. На безпрецедентний рівень вийшли відносини України та Туреччини. Надійним партнером, без перебільшення — міжнародним побратимом для нас залишається Канада.

А всі експерти відзначають, що цьогорічний Саміт Україна — ЄС та спільна заява чи не вперше так яскраво підкреслюють партнерство України та Європи. Відзначають наші успіхи, зокрема відчутний прогрес виконання Угоди про асоціацію, всі передумови для «промислового безвізу», Угоди про спільний авіаційний простір з ЄС, поглиблення інтеграції українських ринків з європейськими. А ще — чіткий меседж: безвізовому режиму України з Європою нічого не загрожує. Хто б там що не казав.

Це стосується і співпраці з МВФ, яку ми продовжуємо. Так само, як зі Світовим банком, так само, як і з ЄБРР.

Сьогодні ми фактично заново будуємо конструктивний діалог і добросусідські відносини з Угорщиною, Румунією, Польщею.

Разом з Польщею та Литвою ми заснували «Люблінський трикутник».

Це платформа політичної, економічної та соціальної взаємодії.

І непомітною, та справді важливою перемогою на світовій арені я вважаю ще один факт. На міжнародному рівні зникла фраза «Світ втомився від України». Ми надали іміджу нашої держави нового змісту. На Україну почали дивитися по-новому. Сприймати як конструктивного, надійного, а отже — рівноправного гравця. Як країну, що цінує будь-яку підтримку та сподівається передусім на себе. Бо розуміє, що ніхто за нас не втілить перетворення, ніхто за нас не побудує успішну країну.

Ми стали проактивними. І в цьому контексті слід відзначити нашу ініціативу — створення у Києві штаб-квартири Міжнародного офісу з протидії дезінформації та пропаганді. Україна має реальний досвід такої протидії.

До речі, декого з присутніх у залі запрошуюю приєднатися до участі у статусі знаних експертів зі створення фейків та дезінформації. Нехай ваш досвід дійсно послужить трішечки державі.

Шановні друзі! Слід визнати, що тема COVID-19 заповнила весь простір, але водночас це не єдиний виклик для медичної галузі. Фейсбук, інстаграм і мій робочий стіл були заповнені зверненнями лікарів щодо другого етапу медичної реформи.

Існував ризик звільнення 50 тисяч медиків і закриття понад 300 лікарень. Під загрозою опинились екстрена медична допомога, багатопрофільні лікарні, онкоцентри, госпіталі ветеранів, більшість дитячих лікарень, психіатрична та туберкульозна служби.

Всього цього ми не допустили. Не допустили, щоб дитячі лікарі поїхали за кордон, і відбулося катастрофічне зростання дитячої смертності. Чи щоб у найближчі два роки захворюваність на туберкульоз зросла на третину.

Знаю, тема медичної реформи викликає жваві суперечки. Знаю. Та давайте визнаємо правду — ця реформа має як беззаперечні переваги, так і відверто слабкі місця. Наше завдання — зберегти позитивні моменти та виправити всі ці помилки. Реформою мають бути задоволені і пацієнти, і медики всіх рівнів.

Крім того, чекаю від профільного комітету та міністерства моделі страхової медицини, які могли б з'явитися нарешті в Україні.

Я хочу відзначити створення та розвиток системи трансплантології. Найближчі два-три роки має працювати мережа трансплантаційних центрів. Це допоможе зберегти багато життів українців без необхідності робити дорогі операції десь там за кордоном.

Надважливим є підвищення заробітної плати медикам. З 1 вересня це зроблено на 25, 50 та 70 відсотків. Це тільки початок.

Згідно з планом Міністерства охорони здоров'я, у 2021 році мінімальна заробітна плата лікаря має бути 20-25 тис. грн. Медичної сестри — 15 тис. грн., молодшого медичного персоналу — до 10-12 тис. грн. Переконали, що наступними мають бути освітяни та наші науковці.

Є одна характерна річ, яка об'єднує всі успішні сьогодні країни. На початку свого шляху всі вони інвестували в освіту. Всі країни. Надали їй стратегічного значення.

Сьогодні ми намагаємося рухатися тим самим шляхом. Паралельно вирішуючи проблеми, які існують у всіх ланках української освіти. Це доступність та якість дитячих садочків. Підвищення престижу професії вчителя та заробітних плат. Створення сучасної інфраструктури — нових садочків і шкіл.

Ми почали відновлення професійно-технічної освіти, яку руйнували останні 20 років. Хоча кваліфіковані робітничі кадри сьогодні вкрай потрібні країні.

Ми приділяємо особливу увагу вищій освіті. Вона має готувати конкурентоспроможних у сучасному світі професіоналів, що відповідають тенденціям нашої та світової економіки.

І, звичайно, наука, яка завжди є драйвером для інновацій та економіки. Розвиток науково-дослідної інфраструктури та підтримка талановитих українських науковців — має стати пріоритетом для держави.

Освіта і наука — це галузь, де результат не помітний швидко, але зрештою є визначальним.

І про те, де результат, навпаки, — помітний досить швидко.

Для реалізації пункту програми «Комфортна країна» ми почали «Велике будівництво». І це не просто назва чергової державної програми. Всі бачать, що в країні дійсно йде велике будівництво. Ми «зшиваємо» Україну. Не лише ідеями, не лише словами. А й дорогами та мостами.

Цього року — це 4 тисячі кілометрів доріг державного значення. 2 тисячі — місцевого значення. 100 шкіл, 100 садочків, 100 спортивних об'єктів. 210 приймальних відділень з новітнім медичним обладнанням. Коли ми озвучували ці цифри на початку року, багато хто не вірив. Але більшість із цих об'єктів уже готові, і до кінця року, як ми обіцяли, ми виконаємо весь цей план.

Так, інколи звучить критика: мовляв, ми закінчуємо деякі об'єкти попередньої влади. Ключове слово — ми закінчуємо. Не затягуємо на роки, не «розпилюємо» кошти на їхнє будівництво. А закінчуємо. Якісно, до речі, та швидко.

Більше того, ми закінчуємо об'єкти не лише попередньої влади, а й їхніх попередників і попередників попередників. Приклад — лікарня «Охматдит», яка відкрита після реконструкції влітку. Та Запорізький міст — найвідоміший довгобуд країни. Сьогодні там уже йдуть активні роботи, і ми обов'язково завершимо цей об'єкт. Ми, а не наступні політики.

«Велике будівництво», незважаючи на давню традицію української політики, не закінчиться після місцевих виборів. А стане ще масштабнішим. Крім нових доріг, шкіл, садочків і лікарень, ми почнемо реставрацію українських замків, театрів, музеїв, об'єктів культурної та архітектурної спадщини нашої Батьківщини.

Ми також готуємо програму «Україна — чемпіон!». У кожному регіоні країни має бути велика сучасна спортивна арена. Кожна з них носитиме ім'я видатного українського чемпіона.

Комфортна країна неможлива без повноцінного покриття швидким Інтернетом. Та сучасних, реконструйованих чи нових аеропортів у кожному регіоні. Щодня ми працюємо над цим, щоб зробити країну, де громадянам буде максимально комфортно жити. Якою вони із задоволенням мандруватимуть, яку будуть відвідувати мільйони туристів з усього світу.

Дорогі українці! Вічно можна дивитися на три речі. Як горить вогонь, як тече вода та як політики говорять про проблеми в Україні. Але від того, що ми будемо говорити, — проблеми не зникнуть. Потрібно працювати.

Я знаю, що є величезна кількість важливих і проблемних для країни питань, про які сьогодні ми не поговорили. Якби я торкнувся кожного з них — це послання затягнулось би до 2024 року та наступних президентських виборів.

Тому менше слів. Я знаю і про всі пункти моєї програми, які поки що не виконані. Я знаю. Вони щодня вказують мені шлях. Дають енергію, щоб втілити мою мрію. Я хочу передати наступному Президенту України ось цю програму, де кожен пункт буде відзначений галочкою як виконаний. І щиро сказати вам: Дорогі українці! Мені перед вами не соромно. Це мрія.

Наостанок. 25 жовтня в Україні відбудуться місцеві вибори. Дуже важливі. Не для політичних партій. А для вас, шановні громадяни України. Для розвитку і добробуту ваших міст, сіл, ваших громад. У цей день я поставлю вам 5 запитань. І чекатиму відповіді. А сьогодні я поставлю важливі, відверті запитання самому собі.

І одразу на них зараз відповім.

Чи думав я рік тому, що змінювати країну на краще буде настільки складно?

Ні.

Чи змінив би я своє рішення, якби тоді знав про це?

Ні.

Чи вдасться все нам з вами?

Так!

Слава Україні!